

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Karinthy Ferenc

Cím:

Innen,

Forrás:

Babrád Nap

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

372.2i

Hely:

372.2i

Idő:

"1952"

Személy:

Helyszám:

1385 — All. Karpinszky-nyomda. V

a Szűret-utca tetejéről csak egy halvány kőd, rózsaszín felhő, amely lassan úszik lefelé... Három-négyéves gyerekek, pirospttyes játszóruhában, hátulról egymás vállát fogják s két sorban totyognak megindító lassúsággal. Mögöttük hófehérben három óvónő. A sort nem bontják meg a pityergők sem, ők is tudják a rendet, de mikor a Dávid Ferenc-utcába értek — vesd el magad! — szétfröcsösen a rózsaszín ment s szaladnak hanyatthomlok, ki, ahogy tud, a játszótér felé. A verseny elesetteit az óvónők szedik össze s az egész felhő berajzik a kertibe...

...A rácsok közt kandáknak ki nagy szemmel s kiáltoznak: — Bácsi, hová mész? Hogy hívnak? — Ez a diószegi-úti napközi óvoda. Nyolcvan gyerek játszik, kosztol itt, alszik délután, s másik negyven a szomszédos óvodában. Bent a teremben van egy tábla: zászlók és behelyezhető fényképek mutatják, hogy jelenleg Endrei Marika és Nemessuri Zoltánka a hetes — ők terítének, szednek le, ágyaznak — és hogy ki ma a virágápoló, állatetető, tisztasági felelős. — Mindent gyűjtünk! — ez a jel-szavuk, s hordják be rendületlenül a sok képet, söröskupakot, pamuthulladékot, gyufásdobozt, régi villamosjegyet: ebből mind játék lesz. Ami magot, lepkét, bogarat, levelet találnak, különválogatják s üveges szekrényben állítják ki ezek a kis botanikusok, zoológusok. Ezek a gyerekek nem verekszenek — mint mi tettük — egy színes kavicsért, földön lelt konzervdobozért. Minden a közösségé, nyájas köztársaságuké, az óvodáé: hátulgombolós korukban tanulni kezdik, mennyivel több a miénk az enyémnél.

Öles edényben most érkezett az ebéd, özv. Zimjel Tivadarné, az óvoda vezetője veszi át: zöldségleves, borjúhús, kékáposzta. Addig a gyerekek türelmesen várakoznak a tornácra, a hosszú asztaloknál nevetnek, csivitelnek, csodálatos szemekke követik az idegent. Egy boglyas, világos szőke kisfiú már a főzeléknél elaludt, tányérja mellett az asztalra borult, előretol ajkán a pihenés, a béke édessége...

Ezek a gyerekek mind a felszabadulás után születtek. Most rajtunk, apáikon áll, hogy csak hírből ismerjük, könyvből tanulják majd, mint *történelmet*: a város, a Lágymányos régi életét.

Karinthy Ferenc